

[Jørgen Otsen.]

fremSAT Ønske om fra Erhvervenes praktiske Udøvere, der bedst ved, hvor Skoen trykker.

Lannung: Ogsaa jeg kan paa mit Partis Vegne tiltræde det foreliggende Lovforslag i Hovedlinierne og tilsige en hurtig og velvillig Behandling. Visse Enkeltheder vil jeg for mit Vedkommende tillade mig at fremdrage i Udvalget, hvor der jo bliver Lejlighed til en indgaaende Behandling af saadanne Spørgsmaal. Det gælder f. Eks. Henvendelserne vedrørende Blomsterhandlere ved Kirkegaardene, visse Reparationsværksteder, omhandlet i § 4 i, Barberer og Frisører paa Landet, hvis Synspunkter vist kun i mindre Grad er kommet til Orde i Kommissionen. Men de principielle Ændringer kan vi paa Forhaand for vort Vedkommende gaa ind for.

Vi staar jo her over for et Lovforslag, som paa alle Punkter blankt følger en enstemmig Kommissionsbetænkning. Allerede dette er et Særsyn. Det er under Kommissionsformandens utvivlsoomt meget dygtige Ledelse lykkedes at afveje de forskellige og paa flere afgørende Punkter modstaaende Interesser saa godt, at der er fremkommet en enstemmig Indstilling som Fællesnævner, hvori Synspunkterne hos alle de interesserede Parter, der var repræsenteret i den meget talstærke Kommission, har kunnet gaa op. I det hele synes det at være en forbilledlig Udvalgsbetænkning, vi her har faaet.

Kvintessensen af Ændringerne i Lukketider i Forhold til den nugældende Lovs Regler er jo Ændringen af Lørdagslukningen fra Kl. 20 til Kl. 17 med den Kompensation, at Lukketiden Fredag udskydes fra Kl. 19 til Kl. 20, og endelig visse Indskrænkninger i Omfanget af den udvidede Aabningstid ved Aarets Højtider m. v. Men Hovedspørgsmaalet er og bliver Spørgsmaalet om den tidligere Lørdagslukning. Der er med Rette peget paa de tre vigtigste Hensyn i denne Forbindelse, der staar over for hinanden: de handlendes Interesse med særligt Henblik paa den størst mulige Omsætning; Medhjælpernes Interesse i at faa tidligt fri Lørdag Eftermiddag for at kunne holde Weekend, og sidst, men derfor ikke mindst, Forbrugernes Interesse i stadig at faa tilstrækkelig Mulighed for at forsyne sig til Søndagen med særligt Henblik paa de Varer som Kød og lignende, der helst skal købes kort Tid før Brugen. I Kommissionen er man saa standset ved Kl. 17 som almindelig Lørdagslukketid som det Tidspunkt, man fra alle Sider kunde samles

om, naar den ønskelige Enighed skulde opnaas. Af de fleste handlende har dette Resultat formentlig kunnet tiltrædes uden større Betænkelighed under Hensyn til, at der til Gengæld holdes aabent en Time længere om Fredagen — her vil i Hovedsagen formentlig kun blive Tale om en tidsmæssig Forskydning i Omsætningen. Visse Forbrugere vil faa nogle Vanskeligheder og Besvær af den tidligere Lukketid. Det gælder sikkert i adskillige Tilfælde Forbrugere paa Landet, navnlig i Overgangstiden, Forbrugere paa Landet, som har langt til Forretningen, og de Mennesker i Byerne, der kommer sent fra Arbejde, Arbejderhustruer, der har Beskæftigelse, og andre selverhvervende. Men disse Vanskeligheder, som man jo altid i det hele vil møde specielt i Begyndelsen ved en Nyordnings Indførelse, vil forhaabentlig blive overvundet og kun vilde Besvær i Overgangstiden; det maa vi i hvert Fald haabe. For Medhjælperne og de handlende, der selv passer deres Forretning, betyder den tidligere Lørdagslukketid absolut en Fordel, et beskedent, men principielt meget vigtigt Fremskridt hen imod den Weekend, som gerne inden alt for langt et Aaremaal skulde blive en Menneskeret for det størst mulige Antal af Befolkningen. I vor moderne mekaniserede og industrialiserede Tid med dens forcerede Tempo er Weekend af uvurderlig Betydning ikke mindst for Byernes Befolkning til Friluftsliv og Rekreation og dermed for Folkesundheden.

I det hele drejer det sig her om et stort socialt og kulturelt Fremskridt, der i ikke helt ringe Grad betinger en rigere menneskelig Tilværelse og Udvikling for en hel Række Medborgere. Det er dog klart, at det Fremskridt, som er naaet i den specielle Relation, vi i Dag omtaler, indtil videre er overordentlig beskedent. Men ser man paa Lukkelovgivningens Historie i den forholdsvis korte Tid, den har eksisteret, fra dens første spæde Begyndelse for knap hundrede Aar siden, bestyrkes man i Haabet om en fortsat Udvikling, naar der atter kommer bedre Tider.

Lovgivningen om Lukketid tog indtil 1904 i alt væsentligt kun Sigte paa rent kirkelige og kristelige Hensyn, saaledes som det ogsaa er strejft her i Dag. Først saa sent som i 1904 begynder mere moderne Synspunkter at gøre sig gældende, navnlig det almindelige borgerlige Formaalt at skabe en lovfæstet ugentlig Fridag for den størst mulige Del af Befolkningen ved fuldstændig Lukning af Butikkerne i saa stort Omfang, som man ud fra praktiske Hensyn da fandt